

PROFETEN MUHAMMAD

DR. SALEH AS-SALEH

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Profeten Muhammad

(*salal-laahu Alayhi wasallam*¹)

Kännedom om "Människlighetens Nåd"

Translated by Salafi Systrar

Viktiga termer:

1- Islamiska Kalendern: 12 månader

Månad nr.	Månadens namn
1	Muharram
2	Saffar
3	Rabee' Al-Awwal
4	Rabbe' Ath-Thaani
5	Jamadaa Al-Awwal
6	Jamadaa Ath-Thaani
7	Rajab
8	Sha'baan
9	Ramadhan
10	Shawwal
11	Thul-Qi'dah
12	Thul-Hijjah

2- EF = Efter Hijrah (Profetens ﷺ) utvandring från Makkah till Medinah).

Profeten Muhammad (ﷺ *salal-laahu 'Alayhi wasallam*) föddes i Makkah som är en av de viktigaste städerna av *Jazeeratul-'arab* (Den Arabiska halvön). Makkah (Mecka) var inte befolkat av människor tills Allaah beordrade Profeten Ibraheem (Abraham ﷺ: *'alayhis-salaam*²) att ta sin fru Haajar och sin son Ismaeel (Ishma'il) dit för att bo där. Allaah sände dem dit för att Han hade bestämt att från denna plats (i.e. Mecka) skulle ett budskap till hela mänskligheten komma. Ibraheem ﷺ lämnade sin fru Haajar och sin son Isma-eel i Makkah och återvände till Palestina.

Under den här tiden var Makkah ett land där det var brist om vatten så när barnet Isma-eel blev törstig kunde hans mor Hajar inte hitta något vatten till honom. Allaah sände ängeln Gibreel (Gabriel) *'alayhis-salaam* ﷺ som gjorde så att Isma-eel började banka på marken med sina fötter och Allaah fick vattnet att forsa fram. Detta speciella vatten existerar fortfarande än idag och det kallas för *ZamZam* vatten. Detta vatten var

¹ ﷺ *salallaahu 'aleyhi wasallam*: detta är ett åkallan som betyder "må Allah upphöja hans nämnande och vedergälla honom och hans budskap välbehållen från varje inskränkande ting."

² *'alayhis-salaam*: Må Allaah vedergälla honom välbehållen från varje inskränkande ting.

svaret på du'an (bönen) som Ibraheem (*'alayhis-salaam* ﷺ) gjorde och det finns nämnd i Qur'anen:

(رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ) [إبراهيم: ٣٧]

”Herre! Jag har låtit några av de mina bosätta sig i en dal, som inte är lämpad för jordbruk, nära Ditt heliga hus, Herre, och där skall de sätta regelbunden bön. Låt människornas hjärtan fyllas av tillgivenhet för dem [och av längtan att besöka dem] så att de kan få [hjälp av dem till] sin försörjning och därför känna tacksamhet [mot Dig]. [Qur'an, Ibrahim (14): 37]

Snart började människor komma till Makkah och så blomstrade det tills det blev en av de mest viktiga städerna i den Arabiska halvön. När Isma-eel (ﷺ) blev äldre, beordrade Allaah Ibraheem (ﷺ) och hans son att bygga Ka'aba. Senare gifte Isma-eel sig och fick flera barn och barnbarn. Efter generationer blev de flera stammar. Vår profet (ﷺ) kom från stammen Quraysh. I många år dyrkade Ibraheem och Isma-eels (*'alayhimus-Salaam*) avkomma endast Allaah men medan generationer passerade glömde människor Ibraheems sätt och började dyrka idoler, solen, månen, stjärnor, eld och andra gudar.

Varje stam hade familjer och en ledare som folket följde och lydde. 'Abdul-Mutallib, Profeten Muhammads (ﷺ) farfar, var en av ledarna för sin stam Quraysh. Platsen som dessa araber bodde på blev känd som den Arabiska halvön. Varje arab försvarade sin egen stam mot andra stammar under många krig mellan stammar. Innan Islam kom, var araberna kända för vissa bra egenskaper som att respektera sin granne, vara snäll, hålla sitt ord etc. De hade också dåliga egenskaper såsom att dricka alkohol och begrava sina unga flickor levande eftersom de ogillade när flickor föddes.

Profeten Muhammad (ﷺ) var född i stammen Quraysh i Makkah på en måndag år 571 E. Kr. Hans fars namn var 'Abdullah och hans mors namn var Aaminah bint³ Wahab. Hans farfar Abdul-Muttalib var väldigt nöjd och gav honom namnet Muhammad. Hans fullständiga namn är Muhammad bin⁴ 'Abdullah bin Abdul-Muttalib bin Hashim från stammen av Quraysh.

Profetens far 'Abdullah var en av de bästa ungdomarna i hela Makkah. Efter hans äktenskap med Aaminah reste han till ett land som kallades Bilaad ush-Shaam. Idag består detta av västra Iraq, Jordanien, Syrien, Lebanon och Palestina. På sin väg tillbaka till Makkah blev han sjuk och dog. Hans död inträffade sju månader innan Profeten Muhammad (ﷺ) föddes.

Det var en arabisk sed att få sina barn ammade av en amma som bodde borta från stadslivet så att barnen kunde lära sig att anpassa sig till de svåra omständigheterna i öknen. Muhammad (ﷺ) amrades av sin mor ett litet tag men gavs sedan till en kvinna som kallades Haleemah As-Sa'diyyah. Hon tog honom till sitt hus som låg

³ Bint = Dotter till

⁴ Bin = Son till

utanför Makkah och han stannade hos henne tills han var fyra år gammal. När Muhammad (ﷺ) fyllde sex år dog hans mor Aaminah. 'Abdul-Muttalib tog Muhammad (ﷺ) under sin vård och tog hand om honom. Han älskade Muhammad (ﷺ) väldigt mycket men han dog när Profeten var endast åtta år gammal. Profeten sågs då efter av sin farbror, Abu Talib, som älskade honom mycket.

Profeten (ﷺ) började arbeta vid en väldigt ung ålder som en herde för folket av Makkah men fick inte mycket i gengäld. Vid femton års ålder började han följa med sin farbror på affärsresor. Han fick ett mycket gott anseende och folket av Makkah började kalla honom Al-Ameen (den trovärdige).

I Makkah bodde det en ärofull kvinna vid namn av Khadeejah bint Khuwaylid. Hon hörde om Profetens ärlighet och sände honom på en affärsresa. Hon hade en tjänstkvinnna vid namn av Maysara som följde med Profeten på den resan. Profeten tog hennes karavan till länderna av *Ash-Shaam* och återvände med mycket vinst. Tjänstekvinnan informerade Khadeejah om hans utmärkta uppförande och kvalitéer. Khadeejah var imponerad av detta och ville gifta sig med Profeten. Profetens farbror, Abu Talib, ordnade äktenskapet mellan dem. Vid den tiden var Khadeejah fyrtio år gammal och Profeten var 25 år gammal. Hon var en väldigt bra fru och en god hjälp till Profeten (ﷺ).

Profeten (ﷺ) hade sex barn med Khadeejah, två pojkar och fyra flickor. Deras namn var 'Abdullah, Qaasim, Zainab, Ruqayyah, Umm Kulthum och Fatimah. 'Abdullah och Qasim dog vid ung ålder. Han hade även en annan son vid namn av Ibraheem från Maria al Qibtiyah som var från Egypten. Även Ibraheem dog vid en ung ålder. Alla hans döttrar blev muslimer.

En gång tvistade folket av Makkah sinsemellan om vem som skulle bygga om Ka'bahn när dess byggnad blivit för svag. Det finns en speciell sten som kallas den 'Svarta Stenen' och alla stammar ville ha denna stora ära att placera den på dess plats. De kunde inte komma fram till en lösning och följaktligen började de gräla och tänkte börja bråka. Några av dem föreslog att den första personen som skulle komma till deras plats skulle vara domaren och avgöra vem bland dem som skulle placera den Svarta Stenen på plats. Profeten (ﷺ) var den förste som kom till platsen och han var trettiofem år gammal vid den tiden. När de såg Profeten komma skrek de av glädje, "detta är Al-Ameen (den trovärdige) och vi accepterar honom som vår domare." Profeten var en väldigt vis man. Han beordrade att ett lakan skulle placeras på marken och sedan placerade han den Svarta Stenen mitt på av det. Profeten bad varje stam att hålla i en ände av lakanet så att alla stammar arbetade tillsammans och bar stenen. Alla stammar var nöjda med denna dom som visade än en gång Profet Muhammad (ﷺ) visdomen.

Folket av Quraysh älskade och respekterade honom men Profeten själv var inte nöjd angående folkets beteenden. Profeten (ﷺ) var oerhört besvärad när han såg sitt folk dyrka idoler, dricka alkohol och spela hasardspel. Så han tyckte inte om att blandas med dem men när han såg något gott delade det han med dem. Många gånger gick han i avskildhet för att undvika ondskan i samhället han bodde i. Han (ﷺ) gick till en grotta i ett berg kallad Hira en månade varje år för att fundera över Ibraheems vägen som var fri från idoldyrkan.

En natt under Ramadhan i året 610 (C.E) hände en enastående händelse som skulle förändra historias gång. Ärkeängeln Jibreel sändes till Profeten (ﷺ) av Allaah. Han kramade Profeten (ﷺ) hårt tre gånger och varje gång bad Jibreel Profeten att 'Läsa'. De första verserna av Qur'anen var uppenbarade till Profeten (ﷺ) den natten...

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

**Recitera! I din Herres Namn, Han som skapat,
Skapat människan från en klump tjockt blod.
Recitera! Och din Herre är Den Givmildaste,
Som lärt (hur man skriver) med pennan.
Han har lärt människan vad hon ej förut visste.**

[Qur'an, Al-'Alaq (96): 1-5]

Profeten (ﷺ) blev väldigt uppskrämd av denna händelse och skyndade sig hem och bad sin fru att svepa om honom med en filt. Khadijah (må Allaah vara nöjd med henne) svepte om Profeten (ﷺ) och tröstade honom. Profeten (ﷺ) berättade om händelsen till henne och hon tog honom till sin kusin Waraqah bin Nawfal efter att ha gett honom sitt stöd. Han var en vis man och kände till berättelserna om Profeterna som hade kommit förr. Waraqah lugnade ner Profeten Muhammad (ﷺ) och klargjorde för honom om det väldiga ansvaret som skulle ges till honom.

Stunden som ändrade historien hade börjat. Allah beordrade Profeten (ﷺ) att kalla folket till Islam (däremot inte öppet). Allah sade till honom:

(يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ) [المدثر: ١-٢]

Du som sveper in dig (i din ensamhet)! Stå upp och varna!

[Qur'an, Al-Muddaththir (74):1-2]

Profeten (ﷺ) lydde Allahs beordring och började kalla folket till att dyrka Allah ensam, utan partners (idoler, helgon, änglar och andra skapade väsen som Makkahs befolkning dyrkade innan Islam). Profeten (ﷺ) började predika för sin familj och sedan sina vänner. Den första som omfamnade Islam var hans fru Khadijah, må Allah vara nöjd med henne. Den första bland männen som trodde på Profeten Muhammad (ﷺ) var Abu Bakr as-Sidiq, och från pojarna var det Ali, Profetens kusin, som trodde på honom samt Zain bin Harith, må Allah vara nöjd med dem alla.

Profeten (ﷺ) predikade i smyg i tre år och de träffades i ett hus som kallas för platsen av Arqam. Sedan beordrade Allah Profeten (ﷺ) att kalla folket öppet till sanningen.

(فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ) [الحجر: ٩٤]

Förkunna därför allt som du blir befalld (att förkunna) och håll dig borta från dem som sätter medhjälpare vid Allaahs sida. [Qur'an, Al-Hijr (15):94]

Profeten (ﷺ) lydde Allah och kallade Makkahs folk till ett möte på berget Safa. Han berättade för dem om budskapet av *Tawhid*, att det är att dyrka ingen utom Allah utan några partners. En man från publiken, Abu Lahab – Profetens farbror, började ilsket skrika åt Profeten (ﷺ). Allah uppenbarade ett helt kapitel om honom. Allah Säger:

(تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ * مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ * سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ * وَأَمْرَأَةٌ حَمَّالَةٌ)

(الْحَبَابُ * فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ) [المسد: ١-٥]

Må Abu Lahabs (en farbror till Profeten) båda händer förstöras, och han är säkerligen förstörd. Varken hans rikedom eller hans söner kommer att gynna honom. Han ska brinna i en Eld med flammade lågor, Medan hans fru bär på dess ved (taggar av Sadan som hon brukade lägga på vägen av Profeten (ﷺ) eller brukade baktala honom. Runt sin hals har hon ett flätat rep av eld.[Qur'an, Al Masad (111):1-5]

Profeten (ﷺ) predikade på detta vis i tio år. Under denna tid så led han och de som accepterade Islam av olika prövningar och tortyr. **Folket av Makkah kallade Profeten för olika öknamn så som tokig, galen, magiker och andra hemska namn.** De varnade människorna från andra stammar för att prata med honom. De lade spikar där han gick och torterade de muslimer som följde honom. Muslimerna var

väldigt uthålliga eftersom Profeten (ﷺ) hade sagt åt dem att vara tålmodiga så att de kunde uppnå Allahs välbehag. Bland dem var Bilal bin Rabah, Ammar bin Yasir, må Allah vara nöjd med dem alla. Ammars föräldrar, Yasir och Sumaiyah, blev torterade och mördade av mushrikin (månggudadyrkarna) och blev därmed de första Shahids (martyrerna) i Islam. Den enda personen som försvarade Profeten (ﷺ) bland de otrogna var hans farbror Abu Talib.

Profeten (ﷺ) beordrade de muslimerna som torterades mycket migrera (flytta) till ett land i Afrika som kallades Abessinien (nutida Etiopien). Profeten (ﷺ) valde denna plats eftersom Kungen av Abessinien, An-Najashi, var en rättvis ledare. Muslimerna började migrera till Abessinien i smyg utan att Quraysh kände till det tills de nästan var hundra personer. An-Najashi ärade dem och behandlade dem väl.

Quraysh förargades över hur An-Najashi betedde sig så de skickade ombudsmän som skulle lura An-Najashi så att de kunde skada muslimerna som hade bosatt sig i Abessinien. Ombudsmännen tog med sig gåvor och bad An-Najashi att återlämna muslimerna till makkahborna. De sade till honom att muslimerna hade varit trotsiga personer som hittade på en ny religion, men Allah gjorde så att deras planer misslyckades. An-Najashi var en rättvis ledare **och när han frågade muslimerna om deras religion förstod han att Islam var den sanna religionen**. Senare så trodde även An-Najashi på Islam. Men han sade inte detta öppet eftersom att han fruktade för sitt liv från sitt folk som mestadels var kristna.

Muslimernas antal ökade dag efter dag. En del av Quraysh ledarna accepterade även Islam, från dem var Hamza bin Abdul Muttalib och 'Umar bin Al-Khattab, må Allah vara nöjd med dem. Mushrikin vart förargade över detta och de gjorde upp planer mot Profetens familj. De bojkottade muslimerna genom att sluta handla med dem och muslimerna belägrades i tre år. Muslimerna led så mycket att de vart tvungna att äta löv från träden. När några ledare såg detta tyckte de synd om dem och upphörde med bojkotten. Profetens farbror Abu Talib och även hans fru Khadijah (må Allaah vara nöjd med henne) dog under detta år. Profeten (ﷺ) vart väldigt sorgsen över detta. Detta år kallades för **Sorgens År**.

Mushrikin från Quraysh tog detta tillfälle i akt och ökade i deras olydnad och motstånd emot Profeten (ﷺ). Men Profeten (ﷺ) var väldigt tålmodig och fortsatte att kalla folket från olika stammar till Islam. Profeten (ﷺ) nådde en stad kallad Ta'if under dessa kritiska tider för att söka stöd men blev sårad igen. Profeten (ﷺ) kallade även stammarna som besökte Makkah för att göra pilgrimsfärd till Islam men även de stammarna förkastade budskapet.

Under det elfte året av Profetens profetskap kontaktade sex personer Profeten (ﷺ) från staden Madinah och accepterade Islam i hemlighet i rädslan för Quraysh. När de återvände till Madinah predikade de Islam för sitt folk och all tacksamhet tillhör Allah, många accepterade Islam. Ett år senare så kom tolv människor från Madinah och mötte Allahs Sändebud (ﷺ) på en plats som kallas al-Aqabah. De gav deras trohetslöfte till Profeten (ﷺ). Detta trohetslöfte är känd som trohetslöftet al-'Aqabah Al-Ulaa. Profeten (ﷺ) sände sin kompanjon Mus'ab bin Umair, må Allah vara nöjd med honom, med dem till Madinah för att lära dem Islam.

Islam började spridas i Madinah med en väldig fart, så pass snabbt att vartenda hus hade minst en person som var muslim. Ett år senare kom sjuttio tre män och kvinnor från Madinah till Makkah för att utföra Hajj (Pilgrimsfärden). Där träffade de Profeten Muhammad (ﷺ) mitt i natten på en plats kallad för Mina för att de inte ville bli sedda av Qurayshs mushrikin. Profetens farbror Al-'Abbas var närvarande och alla gav Profeten (ﷺ) trohetslöfte om att stödja honom och de erbjöd Profeten (ﷺ) att bo med dem i Madinah. Detta var den andra trohetslöftet av al-'Aqabah.

Mushrikiin bland Quraysh kände till det andra trohetslöftet av al-'Aqabah. Detta oroade dem väldigt mycket så de började plåga muslimerna ännu mer. Profeten (ﷺ) tillät vissa muslimer att emigrera till Madinah så de lämnade Makkah i hemlighet.

Strax efter det började Qurayshs mushrikin planera att mörda Profeten (ﷺ), men Allah den Högste informerade Profeten (ﷺ) om deras planer. Profeten (ﷺ) berättade för sin närmaste kompanjon, Abu Bakr as-Siddiq, att han avsåg migrera till Madinah och Abu Bakr gick med på att gå med honom. Mushrikin från Quraysh omringade Profetens hus för att mörda honom. Profeten (ﷺ) beordrade sin kusin 'Ali bin Abi Talib (må Allah vara nöjd med honom) att sova på hans säng och Allah gjorde så att mushrikin inte kunde se Profeten (ﷺ) när han lämnade huset. Profeten (ﷺ) mötte sedan Abu Bakr och de båda begav sig till Madinah.

När Mushrikiin senare insåg att Profeten redan hade gett sig av satte de ett pris på hans huvud. Den som kunde informera vart Profeten (ﷺ) var skulle få en belöning på hundra kameler. De gömde sig i en grotta medan förnekarna var väldigt nära grottan men Allah beskyddade Profeten och Abu Bakr och därmed kunde de nå Madinah välbehållna. Allah säger angående detta i Qur'anen:

(إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) [التوبة: ٤٠]

Ger ni inte (sändebudet) ert stöd, (skall) Allaah hjälpa honom (så som skede) när förnekarna jagade bort honom. (Han var) den andre av de två (som tog skydd) i en grotta och han sade till sin följeslagare: ”var inte rädd- Allaah är med oss”! Och Allaah lät ett djupt lugn falla över honom och styrkte honom med en för er osynlig härskare och förtog kraften i förnekarnas ord förtog kraften i förnekarnas ord- Allaahs ord har all kraft, all styrka. Allaah är Allsmäktig, Allvis. [Qur'an, At-Tawbah (9): 40]

När Profeten (ﷺ) anlände till Madinah var det en stor mottagning som väntade honom och hans kompanjon. Madinah kallades efter denna händelse Al-Madeenatu-Nabawiyah Profetens stad. Allah namngav de som emigrerade till Madinah från Makkah som ”muhajiriin”. När överskridelsen från förnekarna ökade beordrade Allah Profeten att strida mot dem. Allah säger i Qur'anen:

(وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ) [البقرة: ١٩٠]

Kämpa för Allaahs sak mot dem som för krig mot er, men var inte de första som griper till vapen; Allaah älskar sannerligen inte angripare. [Denna vers var den första som uppenbarades i samband med jihad och det kompletterades med vers 9:36]. [Qur'an, Al-Baqarah (2): 190]

En karavan från Quraish var på väg tillbaka till Makkah från Ash-Sham (större delen av Syrien) och den var fullastad med varor. När Profeten (ﷺ) fick höra detta bestämde han sig för att ta över den på grund av att förnekarna tagit de troendes tillgångar i Makkah. Denna karavan leddes av Abu Sufyan. När Abu Sufyan fick reda på detta skickade han efter förnekarna i Makkah som förstärkning för att kunna skydda sin karavan. Men innan de kommit fram hade Abu Sufyans karavan hunnit fly. Medan han var på väg tillbaka mötte han sitt folk som var på marsch för att beskydda karavanen. Abu Sufyan bad dem att återvända till Makkah men Qurayshs ledare vägrade och gick vidare för att kriga mot muslimerna. De fortsatte marschera i Madeenahs riktning med en armé på ett tusen soldater.

Profeten (ﷺ) rådfrågade Muhajiriin och Ansar (värnarna, hjälparna, folket av Madeenah som hjälpte Profeten och hans kompanjoner var givna denna titel) och sade till dem att stå upp mot överskridelsen av Quraish. Både Ansar och Muhajiriin var överens om detta och de var 314 i antal. Profeten (ﷺ) åkallade Allahs hjälp och kampen om "Badr" började fredagen den 17:e Ramadan, ett år efter Profetens (ﷺ) utvandring till Madeenah. Allah skickade änglar för att bekämpa Quraysh och gav muslimerna en stor seger. Sjuttio av förnekarna blev dödade, sjuttio blev tagna som fångar och fjorton muslimer blev martyrer. Quraysh ville ha hämnd och de förberedde en armé på tre tusen soldater som leddes av Abu Sufyan. När Profeten (ﷺ) fick kännedom om detta rådfrågade han igen sina kompanjoner och bestämde att konfrontera Makkahs Mushrikiin.

Profeten (ﷺ) tog med sig 1000 kompanjoner till berget Uhud och organiserade deras positioner. Han beordrade en speciell grupp av muslimer att inte lämna sin plats på något villkor och de var placerade på en plats som gjorde det lätt för dem att försvara muslimerna från fienderna. När slaget började tillhörde segern nästan muslimerna och när den speciella gruppen såg detta ville de samla krigsbytet och lämnade sina platser. Mushrikiin utnyttjade detta och dödade många muslimer, bland de var Hamza bin 'Abdul Muttalib, profetens farbror och även Profeten (ﷺ) blev skadad i ansiktet och några av hans tänder gick sönder. Den här kampen ägde rum söndagen den 15:e Shawwal, tre år efter Profetens (ﷺ) utvandring.

Det var många judar som var bosatta i Medina och de höll inte sitt löfte till Profeten (ﷺ) som gick ut på att inte attackera eller skada muslimerna. De gick till Makkahs Mushrikiin och sade till dem att fortsätta med deras kamp och lovade rikedom, vapen och stöd emot muslimerna. Sålunda började Makkahs Mushrikiin att kalla på andra stammar för att strida mot muslimerna och de lyckades att samla en armé av 10,000 krigare som leddes av Abu Sufyan. De gick ut för att kriga mot muslimerna den 15:e Shawwal 5:e EH. Profeten rådfrågade sina följeslagare ännu en gång och de enades

alla om att stanna i Medina och beskydda den. Medina var geografiskt exponerad för attacker från alla dess sidor och därför var den i mycket fara. En av följeslagarna vid namnet av Salman Al Farisy som var persisk, föreslog att man skulle bygga ett stort dike/löpgrav runtom Madeenah för att hindra Makkahs Mushrikiin från att komma in i staden. En armé på 3000 muslimer var förberedda att bekämpa Mushrikiin. När Makkahs armé anlände till Madeenah kunde den inte passera diket och var förvirrade för hur den skulle hjälpa muslimerna att vinna kriget. Under en hel månad omringade fienderna Madeenah men vädret blev värre för varje dag. Under en av de kalla vinter nätterna blåste en stark vind bort deras tältar och orsakade mycket förödelse för deras armé. De blev slagna av små stenar och sand och var tvungna att retirera. Därmed misslyckades judarnas komplott.

Allah påminner oss om detta i Qur'anen:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ

اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا) [الأحزاب: 9]

Troende! Minns att Allaah visade er Sin nåd när (fiendens) styrkor ryckte fram mot er och Vi sände en (isande) vind mot de och (himmelska) härskaror som ni inte [i.e trupper av änglar under striden av Al-Ahzab (De Sammansvurna) kunde se. Men Allaah såg vad ni gjorde. [Qur'an, Al-Ahzab (33): 9]

Den här kampen är känd som striden av Ahzaab.

Ett år senare ville Profeten (ﷺ) utföra Umrah (ett besök till ka'ban, det heliga huset i Makkah). När han och hans kompanjoner kom till en plats som kallades Al Hudhaibiyah förhindrades de av Mushrikiin att komma in i Makkah och att utföra 'Umrahn. Profeten (ﷺ) började förhandla med Quraysh och tillslut kom de överens om en vapen vila, Hudaibiyahs "vapenvila". Villkoren var att:

1. Vapenvila mellan Makkahs Mushrikiin och muslimerna i tio år.
2. 'Umrahn skulle fördröjas tills nästa år.
3. De arabiska stammarna fick valet att förenas med muslimerna eller Quraysh.

Profeten (ﷺ) fick många fördelar genom denna vapenvila och han började predika Islam till människor utanför Madeenah. Många gick in i Islam under denna period men Quraysh bröt deras överenskommelse genom attackera stammarna som gav trohetslöfte till muslimerna. Profeten (ﷺ) bestämde att öppna Makkah och han förberedde en armé av 10,000 personer. Den 20:e Ramadan 8:e året EF nådde muslimerna Makkah. När Quraysh såg muslimer förlorade de sin stridsvilja och Profeten (ﷺ) öppnade Makkah utan en kamp. Sedan utförde han *tawaaf* (cirkulation) kring Ka'bahn och förstörde alla avgudadyrkan i den. Profeten (ﷺ) reciterade följande verser från Qur'anen medan han förstörde avgudadyrkan:

(وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا) [الإسراء: 81]

Och säg: ” Sanningen har kommit och då har lögnen vikit; ja, lögnen är dömd att vika!” [Qur'an, Al-Isrâ' (17): 81]

Profeten (ﷺ) förlät Makkahs folk. De blev övertygade att Islam var den sanna religionen och de blev muslimer. Profeten gjorde da'wah (kallelse till Islam) utanför Madeenah och segern över Makkah lyfte muslimernas moral ytterligare och ännu fler omfamnade Islam.

Allah säger i koranen:

(إِذَا جَاء نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا) [النصر: ١-٢]

Då Allaahs hjälp kommer med segern, och du ser människorna i oräkneliga skaror flocka sig till Allaahs religion. [Qur'an, An-Nasr, (110):1-2]

Det 10;nde året (efter Hijra) kallade Profeten (ﷺ) sina kompanjoner för att utföra Hajj (Vallfärden till Makkah) med honom för att lära dem metoden att utföra Hajj. Ungefär 100,000 kom för att utföra Hajj. Profeten (ﷺ) stod på berget av nåd på 'Arafah dagen (9:e dagen av det 12: månaden på den islamiska kalendern) och gav sin magnifika predikan i vilket han sammanfattade deras rättigheter och plikter. Han (ﷺ) läste denna vers:

(الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) [المائدة: ٣]

Denna dag har Jag fullbordat religionen för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islam skall vara er religion. [Qur'an, Surah Al-Maidah (5):3]

Profeten (ﷺ) avslutade sin ”avskeds vallfärd”, den är kallad på detta vis för att detta var den sista vallfärden av Profeten (ﷺ).

Två månader efter att han återvänt till Madeenah från vallfärden, blev Profeten (ﷺ) väldigt sjuk och hans själ överlämnades till Allah Den Högste den 12:te av Rabbi Al Awwal, 11 EF. Profeten (ﷺ) blev 63 år gammal och blev begravd i hans frus 'Aishas hus, må Allah vara nöjd med henne. Muslimerna blev väldigt sorgsna över Profetens (ﷺ) död men Abu Bakr, må Allah vara nöjd med honom, ställde sig upp och sade: ”vem som än dyrkade Muhammad, då är Muhammad död och vem som än dyrkade Allah **säkerligen är Allah den evig levande och dör ALDRIG.**” Sedan reciterade han följande vers från Qur'anen:

(وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ) [آل عمران: ١٤٤].

Muhammad är ingenting mer än ett sändebud och (andra) sändebud har kommit och gått före honom. Om han dör eller stupar i strid, kommer ni då att

göra en helomvändning? Den som vänder helt om vållar inte Allaah någon skada. Men Allaah skall belöna dem som visar tacksamhet. [Qur'an, Aali-Imraan (3): 144]

Profeten (ﷺ) var av medellängd. Han var inte för lång och inte heller var han för kort. Han hade en bra kropps byggnad. Han var trovärdig, vis, ihärdig och mjuk. Han varken förbannade eller skadade någon. Han var vänlig mot alla även mot de som skadade honom. Profeten var en framstående ledare och en ärofull stridsman. Han (ﷺ) hade framstående karaktär och hade inte falsk högmodighet och arrogans. Han var förlåtande och ädel. Allah beskrev honom genom att säga ”**Ditt liv och ditt handlande är ett lysande (exempel) (68:4)**”. Han var god mot sina grannar och mot barnen. Han kallade människorna till att dyrka Allah ensam som alla Profeter före honom gjorde och han avlägsnade shirk. Han rättade till folket och tog bort ondskan från samhället. Efter Profetens (ﷺ) död tog kompanjonerna över uppgiften att sprida Islam eftersom Islam är till för alla, kineser, amerikaner, indier, araber, icke-araber och hela mänskligheten.

Profeten Muhammad (ﷺ) är den slutgiltiga och sista Profeten och Sändebud sänd av Allah till mänsklighet. Det kommer inte att vara någon annan Profet efter honom. Qur'anen som uppenbarades till Profeten är fylld med budskapet av 'tawheed' (i.e. att dyrka Allaah ensam utan att sätta några partners bredvid Honom.) Vi dyrkar inte Profeter, goda människor, de döda eller de levande, naturen, etc. utan vi dyrkar den enda Sanna Guden, Allaah.

Muslimen älskar Profeten Muhammad (ﷺ) och strävar i att följa hans väg i Islam, att följa honom leder till paradiset och att vända bort från hans väg leder till helvetet.

Profeten Muhammad kallade till Islam vilket är Allaah tawheed: Att särskilja Allah ensam som den Sanna Guden som är värd att dyrkas. Grunden i Islam är '**laa ilaahaa illal-laah, Muhammad Rasoolullah**', dvs att vittna att 'det finns inte någon gudom värd att dyrkas utom Allaah och att Muhammad är Allahs Sändebud'. Det är detta som gör en människa till muslim och det finns ingen religion accepterad av Allah utom islam. Alla Profeter och Sändebud så som Adam, Noah, Ibraheem, Musa (Mose), och 'Eesa (Jesus) kallade sina nationer till att underkasta sig till Allah i tawheed. Detta är det Universella Budskapet.

Saleh As-Saleh

17:e Muharram, 1427 AH

16nde, Feb. 2006

Tacksägelse:

Särskild tacksägelse till syster Umm Hafsa från New York för hennes transkribering av föredragen om Profetens (ﷺ) biografi som jag höll på paltalk i 2005, och för arbetet av våra bröder och systrar som gjorde översättningar andra språk. Särskild tacksägelse även till syster Umm Ahmad al-Kanadiyyah och syster 'Aisha al-Falasteeniyyah för deras redigering och korrekturläsning.